

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 16/2016-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Ratka Ščekića kao predsjednika vijeća te Žarka Dundovića, dr. sc. Marina Mrčele, Damira Kosa i Miroslava Šovanja kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marijane Kutnjak Čaleta kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv opt. M. Ž., zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 53/91., 39/92., 91/92., 31/93. – pročišćeni tekst, 35/93. – ispravak, 108/95., 16/96. – pročišćeni tekst i 28/96. – dalje: OKZRH), odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Splitu od 2. listopada 2015. br. K-Rz-10/14, u sjednici vijeća održanoj 12. lipnja 2019., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice braniteljice opt. M. Ž., odvjetnica N. S.,

p r e s u d i o j e:

Odbija se kao neosnovana žalba državnog odvjetnika te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

Pobijanom presudom opt. M. Ž. je na temelju odredbe čl. 453. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17. - dalje: ZKP/08) oslobođen optužbe da bi počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnoga prava, ratni zločin protiv civilnoga stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH.

Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Odgovor na žalbu podnio je optuženik po braniteljima, odvjetnicima Š. P. i N. S., s prijedlogom da se žalba državnog odvjetnika odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda.

Spis je, u skladu s odredbom čl. 474. st. 1. ZKP/08, prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Sjednica vijeća održana je u prisutnosti braniteljice opt. M. Ž., odvjetnice N. S., a u odnosu na uredno izviještene državnog odvjetnika i optuženika sjednica je na temelju čl. 475. st. 4. ZKP/08 održana u njihovoj odsutnosti.

Žalba državnog odvjetnika nije neosnovana.

Nije u pravu državni odvjetnik kada u žalbi tvrdi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08 jer kada sud prvog stupnja u zakonskom opisu kaznenog djela u izreci pobijane presude pogrešno navodi da je optuženik nečasno, umjesto nečovječno postupao i da je primjenjivao mjere zaštite, umjesto pravilno mjere zastrašivanja, očito je u pitanju pogreška u pisanju tako da ta omaška ne čini izreku nerazumljivom.

Jednako tako, citirana bitna povreda odredaba kaznenog postupka nije počinjena, jer, protivno navodima žalbe, okolnost da u izreci pobijane presude nije naznačena osnova za oslobađajuću presudu iz čl. 453. ZKP/08, ali je u obrazloženju presude pravilno prvostupanjski sud utvrdio (str. 5, 1. odlomak i str. 6, 3. odlomak) da nije dokazano da je optuženik počinio djelo za koje se optužuje, ne čini izreku nerazumljivom, a presuda se može ispitati.

Protivno žalbenim navodima državnog odvjetnika, iz obrazloženja pobijane presude ne proizlazi da je kazneno djelo zločina protiv čovječnosti iz čl. 90. st. 1. toč. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17. i 118/18.), kojeg prvostupanjski sud pogrešno naziva kaznenim djelom nečovječnog postupanja, blaže od kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnoga stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH jer je prvostupanjski sud ova kaznena djela uspoređivao samo radi tumačenja pojmova „velike patnje, teške tjelesne ozljede“ i sl., tako da te okolnosti ne čine obrazloženje presude nejasnim, a presuda se unatoč tome može ispitati.

Nisu ni potpuno nejasni razlozi kada prvostupanjski sud za „izrečenu“ prijetnju navodi da je „bila verbalna, ali ne i realizirana jer prema iskazu oštećene ona je otišla u mjesto V., ali nije bilo nikakve fizičke prisile od optuženika i nije išla u minsko polje već preko prolaza za koji je znala da nije miniran“. Prvostupanjski sud kroz te navode zapravo ukazuje na to da nije dokazano da bi optuženik predmetne prilike postupao na način i u opsegu kako mu se to inkriminira, odnosno da je prisilio oštećenicu da ide kroz minsko polje.

Državni odvjetnik također upire na različitost u obrazloženju pobijane presude reproduciranog iskaza oštećenice sa rasprave održane 18. svibnja 2015. u odnosu na koji se u razlozima presude navodi (str. 5, odlomak 3.): „...da joj je M. Ž. naredio da ide putem ispod P., a da je ona izabrala put preko lokacije zv. B. jer da taj put nije miniran.“, i njezinog iskaza sa zapisnika rasprave u kojem je upisano (str. 4, odlomak 3.): „Potom pojašnjava da je po

nalogu M. Ž. do V. trebala ići ispod P. i da su upravo tu bile položene mine gdje je dječak i stradao te da je ona trebala ići tim putem, ali je ona izabrala put koji je poznavala, a koji se zove „preko B.“, a što da je evidentno bitno različito, čime sugerira na povredu iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08.

Međutim, državni odvjetnik zanemaruje da je na zapisniku sa rasprave od 18. svibnja 2015. prilikom ispitivanja oštećene B. Ž. konstatirano da o tom događaju iskazuje u bitnom kao pred Županijskim državnim odvjetništvom u Zadru 10. ožujka 2014. kada je navela da je krenula sredinom G. p. jer joj je M. K. rekao da je tako najsigurnije budući da je sve okolo minirano. Prema tome, ne postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju iskaza oštećenice danog u postupku i samog tog iskaza.

Iz navedenih razloga nije osnovana žalba državnog odvjetnika zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08, jer sud prvog stupnja nije počinio bitne povrede na koje ukazuje žalba, a nije počinio niti druge postupovne povrede iz čl. 476. st. 1. toč. 1. ZKP/08 na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Suprotno žalbenim prigovorima, sud prvog stupnja je sve odlučne činjenice pravilno utvrdio.

Naime, nije u pravu državni odvjetnik kada tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je oštećenica znala da put kojim je prošla nije bio miniran, posebice ako se sagleda kontekst u kojem se to događalo, da u sporno minsko polje nitko nije želio ući jer su svi bili svjesni rizika ulaska u to područje, kao i da je oštećenica iskazala da je pomišljala da se jednostavno baci u jedan od dva izvora koji postoje pored puta kojim je išla prema V. i da tako skonča, ali da je odustala i ipak krenula sredinom G. p.

Naime, oštećena B. Ž. je nedvojbeno rekla i da je po nalogu opt. M. Ž. do V. trebala ići ispod P. gdje su bile položene mine od kojih je dječak R. T. stradao, ali da je ona izabrala put koji je poznavala, a koji se zove „preko B.“, odnosno da je krenula sredinom G. p. jer ju je M. K. savjetovao da je tako najsigurnije budući da je sve okolo minirano. Stoga, nisu s uspjehom dovedena u sumnju utvrđenja prvostupanjskog suda da je oštećena B. Ž. znala da put kojim je prošla nije bio miniran, što opovrgava navod optužbe da je optuženik oštećenicu prisilio da ide u minsko polje.

Iako državni odvjetnik tvrdi da presudu pobija zbog povrede kaznenog zakona, žalbenim navodima u dijelu obrazloženja s podnaslovom „Povreda kaznenog zakona“ u suštini osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja na što mu je odgovoreno u prethodnom dijelu ove odluke, jer se o povredi kaznenog zakona radi kada sud na pravilno utvrđeno činjenično stanje povrijedi kazneni zakon u nekom od pitanja iz čl. 469. toč. 1. do 6. ZKP/08, što u konkretnom predmetu nije slučaj.

Stoga je prvostupanjski sud na temelju provedenog dokaznog postupka te analizom i ocjenom optuženikove obrane i svih ostalih izvedenih dokaza, pravilno zaključio da optuženik nije počinio kazneno djelo činjenično opisano i pravno označeno u izreci pobijane presude.

Iz navedenih razloga nije osnovana žalba državnog odvjetnika zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja jer su sve odlučne činjenice u ovom postupku pravilno utvrđene.

Slijedom navedenog, kako žalba državnog odvjetnika nije osnovana, a sud prvog stupnja nije počinio povredu iz čl. 476. st. 1. toč. 2. ZKP/08, trebalo ju je na temelju čl. 482. ZKP/08 odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Zagreb, 12. lipnja 2019.

Zapisničarka:
Marijana Kutnjak Čaleta, v.r.

Predsjednik vijeća:
Ratko Šćekić, v.r.